

Iskolakultúra Alapítvány

Folyóiratunk szerkesztői és rovatvezetői úgy határoztak, hogy Iskolakultúra néven alapítványt hoznak létre.

Az alapítvány célja:

- az Iskolakultúra folyóiratcsalád kiadásának, terjesztésének elősegítése;
- a hazai oktatásfejlesztés, iskolafejlesztés elősegítése;
- a hazai iskolarendszer pluralizálódásának segítése;
- az oktatás külföldi eredményeinek hazai bemutatása;
- a pedagógusok önképzéséhez egyéb kiadványok megjelenésének támogatása;
- pályázatok kiírása.

Az alapítvány székhelye: 1051 Budapest, Dorottya u. 8.

Az alapítványt a Fővárosi Bíróság 3507 sz. alatt nyilvántartásba vette; az APEH Adóeljárás Főosztálya – az alapítvány oktatási-kulturális céljaira átadott pénzösszeg befizetéséről – az adóalapcsökkentő kedvezmény igénybevételéhez a levonásra jogosító igazolás kiadását engedélyezte.

A pedagógiai folyóiratok 1993-as MKM-támogatása

Köznevelés	5mFt
Új Pedagógiai Szemle	1,5 mFt
Iskolakultúra	0,5 mFt
Educatió	0,5 mFt
Fejlesztő Pedagógia	0,75 mFt
Óvodai Nevelés	1,3 mFt
Tanító 1 mFt	
Természetbúvár	1,1 mFt
Magyar Pedagógia	0,4 mFt
Magyartanítás	0,3 mFt
Módszertani Közlemények	0,35 mFt
Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok	3 mFt
Képes Nyelvmester	0,5 mFt
Testnevelés Tanítása	0,25 mFt
Tehetség	0,1 mFt
Nyelv-Info	0,075 mFt
Új Katedra	0,5 mFt
A földrajz tanítása	0,7 mFt
A matematika tanítása	0,3 mFt
A kémia tanítása	0,3 mFt
A biológia tanítása	0,3 mFt
A fizika tanítása	0,3 mFt

Természet- és környezetismereti verseny 11-12 éves tanulóknak

A Mezőtúri Református Általános Iskola és Diákotthon, a Művelődési és Közoktatási Minisztérium, a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium, a Természet és Környezetvédő Tanárok egyesülete, valamint a Magyar Kémikusok Egyesülete az 1993-94. tanévre meghirdeti a

Kaán Károly Természet és Környezetismereti Versenyt.

A verseny célja: A különböző iskolatípusokban tanuló 11-12 éves gyerekeknek lehetőséget biztosítani környezetük önálló megfigyelésére, a kutató módszerek önálló alkalmazására, tudásuk összevetésére, egy-egy vizsgálódási feladat önálló elvégzésére, kiselőadásban mondanivalójuk kulturált kifejtésére.

A verseny tartalma a 4., 6. évfolyamon feldolgozott tananyaghoz kapcsolódik. Biológiai, földrajzi alapismeretek kibővítve a lakóhelyi környezet élővilágának bemutatásával, az ott végzett megfigyelésekkel, a verseny keretében szervezett terepgyakorlat tapasztalataival.

A verseny alapirodalma: *Simon-Csapody: Kisebnyhatározó* (Tankönyvkiadó), *Varga Zoltán: Állatismeret. Ajánlott irodalom a Természetbúvár és a Süni című diáklapok 1993-94-ben megjelenő számaiban.*

A verseny fordulói:

1) Iskolai háziversenyek 1994. március 1-ig. A verseny anyagát az intézmény szaktanára állítja össze.

A területi versenyekre jutó tanuló az intézmény legjobb eredményt elérő 5. illetve 6. osztályos, nyolcosztályos gimnázium 1. illetve 2. osztályos versenyzője.

2) Területi fordulók időpontja: 1994. április 16. (szombat); központi feladatlapok alapján a vállalkozó Megyei Pedagógiai Intézetek, intézmények vagy oktatóközpontok rendezésében. A rendezés költségeit a vállalkozó intézmények fedezik, a verseny szakmai anyagait a Versenybizottság biztosítja. A területi verseny lebonyolítását vállaló intézmények jelentkezésüket 1994. január 15-ig jutassák el dr. *Kriszán Józsefné* tanárnőnek, a versenybizottság titkárnak. (Re-

formátus Általános Iskola és Diákotthon, 5411 Mezőtúr, Kossuth tér 6.). A területi fordulók helyszíneinek listáját a *Köznevelés* februári számában közöljük.

3) Az országos forduló időpontja: 1994. május 21-22-23.

Helye: Református Általános Iskola és Diákotthon, 5411 Mezőtúr, Kossuth tér 6.

A döntő írásbeli, szóbeli fordulóból és terepgyakorlatból áll. A szóbeli fordulón a versenyző 5 percen belül beszámol lakókörnyezete élővilágáról, illetve az ott végzett környezetvédelmi megfigyelésekről vagy akcióról. Demonstrációként felhasználható: rajz, fotó, diakép, videofilm.

A versenyben külön értékelésre kerülnek a kiselőadások és a legjobb terepmunkát végző versenyzők.

Rendszerváltás az oktatástechnológiában

Az OKI a nagyszerű HUNGARODIDACT '93 konferencián a közoktatás szakmai napján a következő előadásokkal képviseltette magát:

Vekerdy Tamás: Egy nagy hagyományú pedagógia honosítása – a Waldorf tanárképzés tapasztalatai

Pöcze Gábor: Akciókutatás egy új humán szolgáltató szakma megteremtésére – a középfokú szociálmunkás-képzés kísérlete

Juhász György: A nemzetiségi iskolák új tanítási-tanulási stratégiái

Salné Lengyel Mária – Ábrahámné Györök Margit: A fogyatékos gyermekek integrált nevelését támogató Országos Utazótanári Szakmai Szolgálat tapasztalatai

Kőrösné Mikis Márta: Képességfejlesztés kisgyermekkorban az informatika segítségével

Szűcs Ervin: Technika nélkül nincs társadalmi haladás

Benda József: Humanisztikus iskola

Heffner Anna – Németh István: Értékközvetítés és képességfejlesztés

Kocsis Mihály: A pedagógusképzés perspektívái

Farkas Péter: Az iskolaszervezet átalakulása; spontán változások és várható fejlődési tendenciák

Bessenyei István: Szabályozási dilemmák és az oktatási törvények

Vári Péter – Horváth Zsuzsa: A Monitor-vizsgálatok tapasztalataiból

Kamarás István: Hol tart az ember tan?

Az intézet munkatársai kutatási-fejlesztési programokkal, iskolakísérletekkel, kiadványokkal szívesen állnak továbbra is az érdeklődő pedagógusok rendelkezésére.

Múzeumos történelem

Kiállítás-kínálgató

Az oktatás hatékonyabbá tételében, a látókör szélesítésében óriási szerepe lehet annak, hogy a pedagógus mennyire ismeri és használja fel oktató-nevelő tevékenységében a múzeumi kiállításokat, lehetőségeket. Ha ezt az utóbbi években kevésbé teszi, annak számos oka lehet – például az a tájékozatlanság is, hogy maga a tanár sem képes követni a kiállítások változását, a kínálatot. Az alábbiakban egy, ha nem is vadonatúj kiállításra szeretném felhívni a figyelmet, ajánlva azt a történelmet tanító kollégáknak, mint a „történelmi publicisztika” sajátos alkotását.

„Pest utcái között rohanó nép, puskalövések, rendőr, tört üvegek, népszava, forradalom” – jutott eszembe akaratlanul is a Hadtörténelmi Múzeum „Tizenhárom nap – 1956. október 23–november 4.” állandó kiállítását szemlélve. Profi és amatőr fényképeszek ismert és eddig sohasem látott felvételei segítségével kapunk montázszerű összképet a budapesti utcákról, az eseményekről. Tüntetések, gyűlések képei mellett villamos- és falfirkák fotói tűnnek fel, de megörökítették az egyetemista sírját a Bakáts téren, a mentősöket, az elesettek hozzátartozói számára pénzt gyűjtő utcai kosarat is. A tárlaton láthatunk megsárgult újságlapokat – többségük először kerül a nagyközönség elé. A ledöntött Sztálin-szobornak két darabja is szerepel: a Legújabbkori Történelmi Múzeum tulajdonában levő kézfej és egy, a csizmából lefűrészelt darab. Raritásnak számít a nemzetőr-jelvény is, amely a forradalom idején elkészült ugyan, de sorozatgyártásra nem került.

És természetesen kiállításra kerültek az ismert relikviák is. Az ÁVH-s egyenruha és a szovjet mintát követő honvéd-uniformis, a Molotov-koktél imitációja, a megrongált állami címer, a rögtönítélő bíraskodást hirdető falragasz, a kivágott közepű állami és honvédségi csapatzászlók, az amerikai nép küldeményeként ajándékként érkező vöröskeresztes élelmi-szercsomagok – rizs, tejpor – dobozai.

Külön tárlóban kaptak helyet Maléter Pál, a kivégzett honvédelmi miniszter egyenruhái – köztük az is, amelyben Tökölön tárgyalt.

A második teremben video-összeállításokon korabeli filmfelvételek idézik fel az eseményeket.

A szigorú tárgyilagosságot tudatosan vállaló és hangsúlyozó tárlatot meglepő és szokatlan módon *Faludy György* versének: az „1956, te csillag”-nak a sorai kísérik végig, s erősítik a napokra bontott kronológiát, a kiállítás tényszerű kommentálását. Ehhez a lírai felhanghoz *Garai Gábor* „Rekviem 1956” című versének utolsó, keserű szakasza adja a zárszót.

SZOLECZKY EMESE